

РЕШЕНИЕ

№ 1724

гр. Варна, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Х. - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Х. - Желева Административно наказателно дело № 20223110202694 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба от **„ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС – ВАРНА“ ЕООД , ЕИК 202780729**, с адрес гр. Варна, ул.“Колю Фичето“ 25Б, представлявано от П.Г.С., депозирана чрез адв.К. А. Д. при АК-Варна против Наказателно постановление № НП-135/13.06.2022г., издадено от Министъра на земеделието, с което на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 690 /четири хиляди шестстотин и деветдесет/ лв., на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 44, ал. 2 и чл. 41, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на земеделските земи за нарушение на чл. 2, ал. 3, във връзка с ал. 1 и 2 от Закона за опазване на земеделските земи и чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи.

В жалбата се сочи, че НП е нищожно, а в условие на евентуалност и незаконосъобразно. Липсвала компетентност за издаване на НП, както и такава за издаване на АУАН. Изтъква се, че в имота няма полаган бетон или изградена бетонна ограда, а единствено телене мрежа. В имота не било извършвано строителство. Имало чакъл, положен преди дружеството да стане собственик. НП било издадено в разрез с чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН, административният орган не бил изпълнил задължението си вменено му в чл. 52, ал.4 от ЗАНН. Липсвали аргументи, как и по какъв начин е

определена имуществената санкция. С тези и други аргументи се иска отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата на изложените в нея аргументи и навежда допълнителни такива. В пренията си по съществото на делото моли за отмяната на НП и за присъждане на сторените разноски.

Наказващият орган, чрез процесуалния си представител, ангажира становище за неоснователност на жалбата, а наказателното постановление като законосъобразно моли да бъде потвърдено. Прилага писмено становище по делото и списък с разноски, но не прави искане за присъждането им. Такова искане се съдържа в писменото становище по делото.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Към 2022г. „ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС-ВАРНА“ ЕООД с ЕИК 202780729 притежавало поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна, с площ 6 938 кв. м., находящ се в гр.Варна, район „Владислав Варненчик“, местност „Караулницата“, УПИ №VI-26, кв.28, 45. Имотът бил с трайно предназначение : земеделска земя и трайно ползване : нива, четвърта категория на земята при неполивни условия.

Със Заповед № Г-202/13.05.2016 г. на заместник-кмета на Община Варна бил одобрен Подробен устройствен план - План за регулация и застрояване за кв. 1, кв. 2 и кв. 3 от зона Смф1 („Джанаварски път", „Караулницата"), район „Владислав Варненчик“, като бил обособен урегулиран поземлен имот VI-26, 28, 45 кв. 3, съответстващ на поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна. Предвид разпоредбата чл. 24, ал. 2 от Закона за опазване на земеделските земи, съгласно която при наличие на влязъл в сила подробен устройствен план заинтересованото лице предлага промяна на предназначението на необходимата земеделска земя за неземеделски нужди, в началото на 2022г. от страна на дружеството въззивник били предприети действия по промяна на предназначението на земеделската земя.

На 28.04.2022г. възз. дружество, чрез свой пълномощник, подало заявление до директора на ОД „Земеделие“—гр.Варна за извършване на проверка на горепосочения имот. Към заявлението били приложени пълномощно, Разрешение №26/23.03.22г. за поставяне на преместваеми обекти- барака за охрана 3мх3м и барака за охрана 3мх4м и 2 броя фотоснимки на състоянието на имота.

Във връзка с така постъпилото заявление, на 09.05.22г. служители на ОД

„Земеделие“—гр.Варна, сред които и св. М. М. работеща на длъжност главен директор на Главна дирекция „Аграрно развитие“ при ОД „Земеделие“ - Варна и секретар на комисията по чл. 17, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на земеделските земи към ОД „Земеделие“ – Варна извършили проверка на имота. На място те констатирали, че се касае за имот използван за автокъща, като същият бил ограден с ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа. Върху част от терена имало трошенокаменна настилка, павилиони за офис и охрана, и множество леки автомобили. Имотът бил заключен и проверяващите не могли да влязат в него, но изготвили три фотоснимки на състоянието на същия от различни негови части.

При тези констатации, още на 09.05.22г. св. М. съставила срещу възз. дружество АУАН№4-ВН/09.05.22г., в който посочила, че на 09.05.2022г. възз. *„ извършва дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя, като е извършил следното: ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа. Върху част от терена има трошенокаменна настилка, павилиони за офис и охрана, множество леки автомобили и се ползва за автокъща. В поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна от първа категория по ЗАТУРБ, община Варна, област Варна, с площ 6938 кв.м. земеделска земя от четвърта категория и 65 бонителен бал, неполивна, собственост на „ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС-ВАРНА“ ЕООД , ЕИК 202780729“.* Нарушението било квалифицирано като такова на чл.2, ал.1 вр. чл.3 от Закона за опазване на земеделските земи /ЗОЗЗ/ и чл.7, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗОЗЗ.

Актът бил предявен и връчен на управителя на възз. дружество на 20.05.2022г., като същият го подписал без възражения, с отбелязване, че няма такива. Възражения не постъпили и в срокът по чл.44 от ЗАНН.

На 13.06.22г. въз основа на АУАН и материалите по АНП наказващия орган издал НП, предмет на настоящата въззивна проверка. В него той приел, че от страна на възз.: *„ ....е използвана земеделска земя за неземеделски нужди, без разрешение за промяна на предназначението ѝ, като е извършено следното: Ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа. Върху част от терена има трошенокаменна настилка, павилиони за офис и охрана, множество леки автомобили и се ползва за автокъща. Нарушението е извършено в поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна от първа категория по ЗАТУРБ, община Варна, област Варна, с площ 6938 кв.м. земеделска земя от четвърта категория и 65 бонителен бал, неполивна. Гореописаният имот е собственост на о „ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС-ВАРНА“ ЕООД“.*

В НП наказващия орган посочил, че при определяне вида и размера на наказанието са взети предвид отегчаващите и смекчаващи обстоятелства, както и другите обстоятелства по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 8 от Закона за административните

нарушения и наказания. Посочил, че като отегчаващо обстоятелство е взето предвид увреденото почвено плодородие и влошените екологични функции на почвената покривка на поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна, който впоследствие не може да се ползва по предназначение. Цитирал разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОЗЗ, съгласно която предназначението на земеделските земи е за производство на растителна продукция и паша на добитък по начин, неувреждащ почвеното плодородие и здравето. Посочил, че съгласно чл. 21, ал. 1 и 2 от Конституцията на Република България земята е основно национално богатство, което се ползва от особената закрила на държавата и обществото, а обработваемата земя се използва само за земеделски цели. Промяна на нейното предназначение се допуска по изключение при доказана нужда и при условия и по ред, определени със закон. С разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от Закона за устройство на територията е въведено условие, че извън границите на урбанизираните територии застрояване се допуска при спазване на предвижданията на действащ общ устройствен план за територията на общината или за част от нея, ако такъв е разработен, и въз основа на действащ план за застрояване за поземлен имот или за група поземлени имоти или парцеларен план за елементите на техническата инфраструктура, след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

В НП наказващия орган пояснил, че за поземлените имоти, попадащи в земеделска територия, специалният закон е Законът за опазване на земеделските земи. Отразил, че в този закон изрично се посочва, че комисията по чл. 17, ал. 1 от Закона за опазване на земеделските земи е органът, който се произнася с изричен индивидуален административен акт - решение за промяна на предназначението на земеделската земя за неземеделски нужди. Приел, че липсва административен акт, доказващ, че е проведена процедурата по специалния закон- Закона за опазване на земеделските земи, съответно отменения Закон за опазване на обработваемата земя и пасищата.

Поради това АНО направил извод, че „ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС-ВАРНА" ЕООД не ползва земеделската земя в обхвата на поземлен имот с идентификатор 10135.4022.102 по КККР на гр. Варна за земеделски цели, предвид обстоятелството, че в имота е изградена ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа, като върху част от терена има трошенокаменна настилка, павилиони, ползвани за офис и охрана, множество леки автомобили и се използва като автокъща, и до съставянето на АУАН № 4-ВН/09.05.2022 г. няма влязло в сила решение за промяна на предназначението на земята. Приел, че „ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС-ВАРНА“ ЕООД е нарушило разпоредбите на чл. 2, ал. 3, във връзка с ал. 1 и 2 от Закона за опазване на земеделските земи и чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи, поради което и на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 44, ал. 2 и чл. 41, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на земеделските земи му наложил

имуществена санкция в размер на 4 690 лв.

НП било връчено на възз. дружество на 20.06.22г. , като на 04.07.22г. срещу него била депозирана жалба до ВРС.

В съдебно заседания бе разпитана св.М.М.- актосъставител. Бяха приобщени и редица писмени и веществени доказателства.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по в хода на съдебното следствие писмени доказателства-АУАН, НП, удостоверение за поливност, удостоверение за характеристика на поземлен имот в земеделска територия, акт за категоризация на земеделска земя, скици, заявление, разрешение за поставяне №26/23.03.22г., заповеди , фотоснимки, пълномощни, справка по партидата на ЮЛ и др., както и от събраните гласни доказателства –показанията на свидетеля и актосъставител- св.М.М., която сочи по какъв начин е извършена проверката и какво е било установено като нарушение.

За да приеме за безспорно установена така изложената фактическа обстановка, съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля М., като непредубедени, логични, незаинтересувани от изхода на делото и взаимно допълващи се , както кредитира и всички писмени и веществени материали по делото, които са взаимносвързани и допълващи се и не налагат различни правни изводи .

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок , от надлежна страна, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбите на чл.44 от ЗОЗЗ и приложените по делото заповеди , АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Съгласно чл. 44, ал.1 от ЗОЗЗ /Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г./ нарушенията по този закон се установяват с акт на длъжностни лица, определени от министъра на земеделието, храните и горите, а в случаите на нарушения за земи от общинския поземлен фонд, както и в случаите по [чл. 41а, ал. 1](#) - от длъжностни лица, определени от кмета на общината. А съгласно ал.2 на същия член наказателното постановление се издава от министъра на земеделието, храните и горите или от оправомощено от него длъжностно лице, съответно от кмета на общината или от оправомощено от него

длъжностно лице. В случая НП е издадено от министъра на земеделието, а АУАН е съставен от св.М.М. , определена да съставя актове със заповеди РД №46-72/16.02.22г. и №РД 46-33/28.01.22г., така че възраженията в жалбата, че същите не са издадени от компетентни органи са абсолютно неоснователни.

АУАН и НП са издадени в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Съдът намира, че липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията да опорочи НП. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е „маловажен“, да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административно-наказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че според него случаят не е маловажен.

Въпреки горното съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и НП е незаконосъобразно.

Още със съставянето на АУАН е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно такова на чл. 40, ал. 1 ЗАНН. Актът не е съставен в присъствието на нарушителя, без да са били налице основанията за изключение от това правило, регламентирани в чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Видно от отбелязаната в акта дата, същият е съставен на 09.05.2022 г., като е връчен на възз. дружество чрез неговия представляващ едва на 20.05.2022 г. т. е. актът не е съставен в присъствието на нарушителя, противно на заложеното в чл. 40, ал. 1 ЗАНН изискване. Нормата е процесуална, което определя императивния ѝ характер, а изключенията от това правило са изрично разписани в чл. 40, ал. 2 ЗАНН - нарушителя не може да бъде намерен или след покана не се е явил, като в случая не е налице нито едно от тях. По делото липсват каквито и да е данни възз. да е бил търсен за съставяне на АУАН, респективно липсват данни за връчване на покана за участие на представляващия му в това действие, които да оправдаят съставянето на акта в негово отсъствие. Липсват и доказателства представляващ дружеството да е участвал по време на проверка на място, като показанията на св.М. са в противоположна посока, че на мястото на проверката е нямало никой. Действително след съставянето му актът е бил предявен на представляващия възз. дружество, като на 20.05.2022 г. му е връчен и препис от същия, но съставянето и връчването са отделни действия от процедурата по ангажиране на административно-наказателна отговорност, регламентирани самостоятелно съответно в чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като връчването на акта не санира допуснатото при съставянето

му нарушение. С оглед на това още в самото начало на административно-наказателното производство е допуснато нарушение на процесуалните правила, което предвид обстоятелството, че пряко рефлектира върху правото на нарушителя да представи обяснения и възражения, които да бъдат отразени в акта, съгласно [чл. 42, т. 8 ЗАНН](#), както и да възприеме действията по съставяне на АУАН, следва да се определи като съществено и само по себе си налага отмяна на издаденото въз основа на акта, наказателно постановление. (в този смисъл изобилства обилна съдебна практика - Решение № 5990 от 16.10.2019 г. по адм. д. № 2577/2019 г., Решение № 288 от 17.01.2022 г. по адм. д. № 9899/2021 г., Решение № 200 от 13.01.2022 г. по адм. д. № 9816/2021 г., [Решение № 4562 от 08.07.2021 г.](#) по адм. д. № 4892/2021 г. всички по описа на АССГ, постановени по идентични казуси).

На следващо място, АУАН е съставен за допуснато нарушение на чл.2, ал.1 вр.чл.3 от ЗОЗЗ и чл.7, ал.1 от ППЗОЗЗ. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗОЗЗ земеделските земи са основно национално богатство и се използват само за земеделски цели. А съгласно чл.3 от същия закон собствениците и ползвателите на земеделски земи са длъжни да ги опазват от ерозиране, замърсяване, засоляване, вкисляване, заблатяване и други увреждания и да поддържат и повишават продуктивните им качества. Според цитираната в АУАН разпоредба на чл.7, ал.1 от ППЗОЗЗ съгласно чл. 5, ал. 1 ЗОЗЗ собственикът свободно избира начина на ползване на земеделската земя, ако с това не променя нейното предназначение и не нанася вреди на собствената земя, земите на други собственици или на качеството на повърхностните и подпочвените води. От фактическа страна със съставяне на АУАН на възз. е повдигнато обвинение, ***че извършва дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя, като е извършил следното: ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа. Върху част от терена има трошенокаменна настилка, навилиони за офис и охрана, множество леки автомобили и се ползва за автокъща.*** От така описано от фактическа и юридическа страна нарушението не става ясно за какво всъщност ЮЛ е привлечено към отговорност със съставяне на АУАН – за това, че не използва земеделската земя за земеделски цели, каквото юридическо обвинение е посочено в цифровта квалификация, без налично фактическо обвинение или пък, че извършва дейност водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя /съгласно описаното фактическо обвинение/,или пък и двете. Всъщност описаното в АУАН от фактическа страна съответства на нормата на чл.41, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ, която предвижда санкция за извършване на дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя. Но така или иначе от АУАН не става ясно за какво точно нарушение е привлечено към отговорност възз.дружество. НП от своя страна е пък са цитирани редица текстове от ЗОЗЗ и ППЗОЗЗ. Сочи се, че дружеството е нарушило чл.2, ал.3 вр. ал.1 и 2 от ЗОЗЗ и чл.3, ал.2, изр.1 от ППЗОЗЗ. Чл.2 от ЗОЗЗ, в алинеи от първа до трета, цитирани в НП

предвижда , че земеделските земи са основно национално богатство и се използват само за земеделски цели. Предназначението на земеделските земи е за производство на растителна продукция и паша на добитък по начин, неувреждащ почвеното плодородие и здравето. Съгласно чл.3, ал.2, изр.1 от ППЗОЗЗ промяната на предназначението на земеделските земи се допуска само по изключение при доказана нужда и при условия и по ред, определени с този закон. Като санкционна норма в НП е посочена тази на чл.41, ал.3 вр. ал.1 , т.2 от ЗОЗЗ, която предвижда имуществена санкция за ЮЛ, което използва земеделска земя за неземеделски нужди без разрешение за промяна на предназначението ѝ. От описаното от фактическа страна в НП **„.....е използвана земеделска земя за неземеделски нужди, без разрешение за промяна на предназначението ѝ, като е извършено следното.....“**, следва извод, че НП е издадено за нарушение за което не е повдигнато обвинение с АУАН. Горното съставлява съществено процесуално нарушение довело до сериозно нарушаване на правото на защита на наказателния субект, тъй като срещу него е издадено НП за нарушение, за което няма повдигнат обвинение с АУАН. Поради това и НП подлежи на безусловна отмяна.

Следва да се посочи и още, че фактическият състав на нарушението, за което с НП е повдигнато обвинение изисква установяване факта на използване на конкретна земеделска земя за неземеделски нужди, за което не е издадено предварително разрешение от компетентните органи за промяна на предназначението ѝ. Използването на земеделска земя не е дефинирано от закона и подзаконовите нормативни актове. Затова същото следва да се изведе от основните принципи на ЗОЗЗ и общия смисъл на термина „ползване“,употребяван в позитивното право. Ползването най-общо може да се приеме като упражняване на фактическа власт, а оттук използването като всеки акт на упражняване на фактическа власт. Същевременно тези актове на упражняване на фактическа власт трябва да бъдат преценявани не произволно, а в контекста на целите по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ. Единствената възможност за извършване на акт на фактическа власт е ограничена от това да бъде със земеделска цел и да обслужва предназначението на земеделската земя за производството на растителна продукция и пашата на добитък. От описаното в НП не става ясно в какво точно се състои вмененото във вина нарушение, доколкото е посочено , че е използвана земеделска земя за неземеделски нужди , като е извършено следното : *„Ограда с ивичен бетонов фундамент с метални колове и телена мрежа. Върху част от терена има трошенокаменна настилка, павилиони за офис и охрана, множество леки автомобили и се ползва за автокъща“*. Изпълнителното деяние „ползва“ предполага посочване и описване на определени действия от страна на нарушителя /копане, поливане, сеене, строене/, които да изпълват съдържанието на термина „ползва“ и да установяват по какъв начин точно става това ползване. След като в текста на чл. 2, ал. 1 от Закона за опазване на земеделските земи няма изрично изброени действия относно ползването и

след като АНО е направил препратка към чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи, то той обвързва ползването с конкретно посоченото действие в цитирания член, а именно „строителство на обекти“. Това означава, че от обективна страна нарушителят трябва да е осъществил неправомерно ползване именно чрез построяването на обекти, което в случая АНО не е установил, като дори не е направил опит да установи, дали изградените и поставени в имота обекти са дело на възз. дружество и действително ли то използва имота по смисъла вложен в ЗОЗЗ и правилника за неговото прилагане.

В хода на АНП са допуснати множество съществени нарушения на чл.40, ал.2, чл. 42, чл.43 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. АНО не е изпълнил задължението си по закон да провери АУАН относно неговата законосъобразност и да **формулира пълно, точно и ясно описание на нарушението** за което ангажира отговорността на нарушителя.

Предвид изложеното и с оглед допуснатите при съставяне на АУАН и издаване на НП, съществени процесуални нарушения, наказателното постановление подлежи на отмяна и без да е необходимо и възможно обсъждане на нарушението по същество.

Относно искането на страните за присъждане на разноси.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.202 г. Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разносните по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В случая от процесуален представител на наказващия орган, в писмените бележки

депозирани по делото, е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането за присъждане на разноски от страна на представляващия наказващия орган е направено своевременно. Същото обаче предвид изхода на спора /НП следва да бъде отменено/, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, е неоснователно и се отхвърля от съда.

От друга страна следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на разноски съставляващи адвокатско възнаграждение. От съдържанието на приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 10.10.22 г. и приложеното пълномощно се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат К.Д. от ВАК оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесното НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 500лева, което е заплатено в брой при подписване на договора т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност не е направено от процесуалния представител на АНО. Въпреки горното следва да отбележи, че минималните размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно Наредбата, в редакцията ѝ от ДВ бр.68 от 31 Юли 2020г., когато административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението за адвокатско възнаграждение се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата (изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г.-31.07.2020г.)- в редакцията към момента на подписване на договора за правна защита и съдействие за защита по дела с определен интерес възнаграждението при интерес от 1000 до 5000 лв. е 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв.. В случая е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4690 лв. и минималното адвокатско възнаграждение, съобразно горепосочения текст от наредбата е 577лв. Затова следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника, като на последния следва да бъдат присъдени съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, направени по настоящото дело, в размер от 500,00 /петстотин / лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 вр.1 и чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-135/13.06.2022г., издадено от Министъра на земеделието, с което на **„ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС – ВАРНА“ ЕООД , ЕИК 202780729**, с адрес гр. Варна, ул.“Колю Фичето“ 25Б, представлявано от П.Г.С. е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 690 /четири хиляди шестстотин и деветдесет/ лв., на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 44, ал. 2 и чл. 41, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на земеделските земи за нарушение на чл. 2, ал. 3, във връзка с ал. 1 и 2 от Закона за опазване на земеделските земи и чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, да заплати на **„ИНТЕРИНВЕСТМЪНТС – ВАРНА“ ЕООД , ЕИК 202780729**, с адрес гр. Варна, ул.“Колю Фичето“ 25Б, представлявано от П.Г.С. сумата от 500,00 /петстотин / лева, съдебни разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____